år sedan funnen i en åker öster om och nära gården»[1]. Den restes sedermera på gårdsplanen framför kontorsbyggnaden, numera arbetarbostad; den står o. 100 m. från stranden av Mälaren och o. 100 m. från Renhållningsverkets ugn. Stenen restes år 1938.

Mörk gråsten, sannolikt gnejs. Höjd 1,40 m., största bredd 0,97 m. Stenen saknar fot; ristningen går ända ned till stenens underkant. Det förefaller därför sannolikt, att stenen har legat på en hög, kanske stödd av andra stenar. Rest på vanligt sätt kan den icke ha varit. Märk, att inskriften icke heller, så som vanligen är fallet, talar om att stenen har blivit rest: »Björn och Fullhuge ha låtit hugga stenen». — På nedre delen av stenen är ristningen svårt skadad. Den är även i övrigt på flera ställen otydlig och vittrad.

Inskrift:

biorn : auk : fuluik : þairʀ : litu : hakua : stain · . . . sin
5 10 15 20 25 30 35

Biorn ok Fullugi(?) *þæiʀ letu haggva stæin . . . sinn.*

»Björn och Fullhuge de läto hugga stenen . . . sin.»

Till läsningen: 1 **b** är otydligt; det befinner sig, liksom de följande fyra runorna, på en ojämn och buktig del av stenytan. 12—14 är säkert; r. 13 kan icke vara annat än **i**, och r. 14 har en tydlig bst för **k**. Icke stungna äro 14, 25 **k**, 20, 34 **i**. — Dybeck: 12—14 **u - a**. — Brate: 12—14 **uik**.

Den äldsta teckningen från 1813 är mycket felaktig och saknar egentligt värde. Den visar emellertid, att ristningen redan vid den tiden var lika defekt som nu. Inskriften lyder:

. . . iua : auk : fuiu - ai - : iilu : iakua : slain · . . . sin

9—14 **fuluik** måste, på grund av det följande **þairʀ**, vara ett mansnamn. Det är säkerligen en felristning för **fuluki**, med de båda sista runorna omkastade. Mellan 28—32 **stain** och 33—35 **sin** har på den avflagade ytan endast funnits plats för några få runor. Där måste ha stått **at** jämte ett maskulint släktskapsord på tre runor; **faþur** eller **broþur** kan icke ha fått plats. Då **sun** är uteslutet, torde endast **mak**, d. v. s. (ack.) *mag* 'frände (genom giftermål)', kunna komma i fråga. Den dödes namn har däremot icke varit utsatt. Inskriften har alltså fullständig varit följande:

biorn : auk : fuluik : þairʀ : litu : hakua : stain : [at : mak :] sin

86. Skylsta, Järfälla sn.

Pl. 54.

Litteratur: B 159, 1119, L 384, D 2: 38. M. Aschaneus, F b 18, s. 356; J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 287; P. Dijkman, Historiske Anmärckningar (1723), s. 17; O. Celsius, SR 2, s. 463; UFT h. 3 (1873), s. 47; E. Brate, Anteckningar 1902 (ATA).

Äldre avbildningar: Leitz och Hadorph, träsnitt (Peringskiöld a. a. och B 159, 1119); Dybeck a. a.; Brate (ATA).

Ristningen finnes på en mot N sluttande berghäll o. 500 m. SSV om Skylsta och o. 600 m. SSÖ om Fjällen. Skylsta är ett litet ställe på Skälby ägor; det ligger straxt Ö om Fjällen, ett (numera obebyggt) hemman som lyder under Överby. S om Skylsta ligger lägenheten Krus-

[1] Dybeck uppger »Sånga socken», vilket givetvis är fel för Spånga. Lövsta (och Riddersvik) ligger i Järfälla sn, men invid gränsen till Spånga sn. På grund av Dybecks uppgift uppför *UFT* h. 5, s. 117 Lövsta-stenen felaktigt under Sånga sn, Färentuna hd.

backa. Den runristade berghällen befinner sig i norra udden av den låga åsen vid Krusbacka, invid gränsen mellan Spånga och Järfälla socknar. Ristningen sluttar i ungefär 45° vinkel mot N och är vänd mot vägen mellan Krusbacka och Skylsta.

Aschaneus anger platsen så: »Vppå Skälby ägor i Skyl[s]ta wreten, Vthj ett slätt hällebärgh vid gångestijgen till Lidestadh». Peringskiöld: »Lilla Skylsta i Gärfälla sochn». Dijkman: »i ett Berg wid torpet Krusbackan Spånga Sochn». O. Celsius (den 1 aug. 1728): »Krusbacka torp under Skiählsta, Gref Thure Bielkes gård. I en slät och slutt berghäll, en vacker ritning huggen,

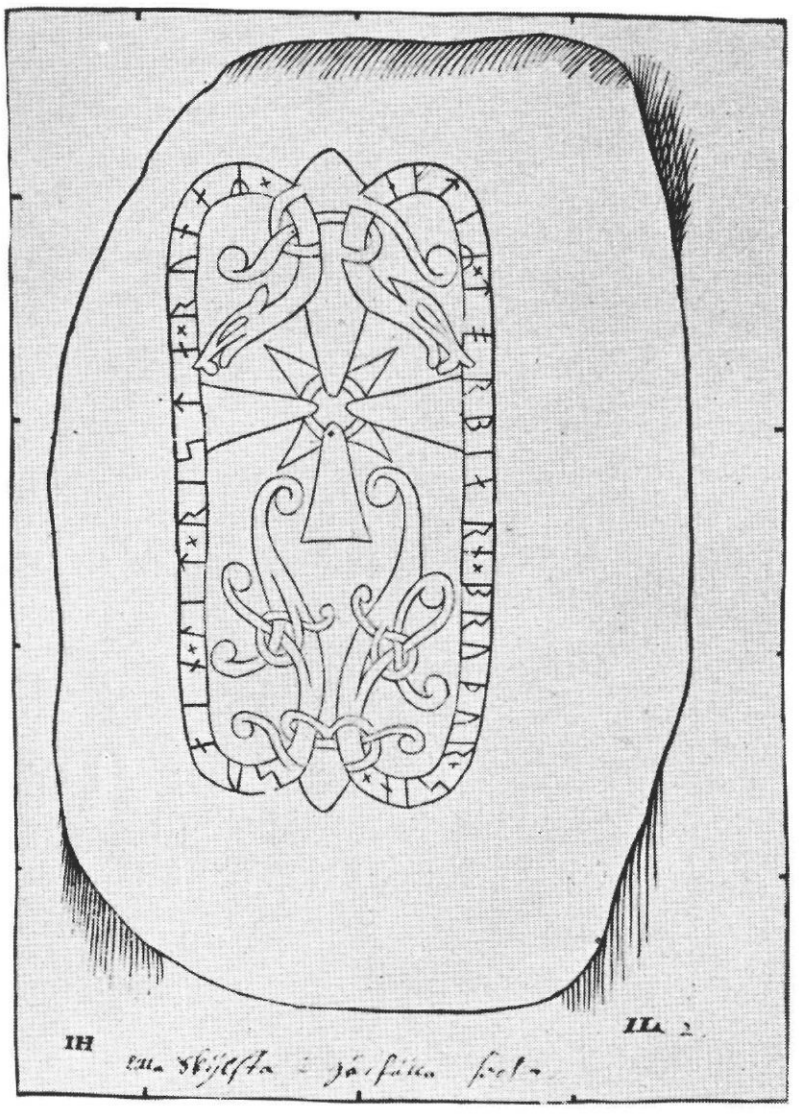

Fig. 69. U 86. Skylsta, Järfälla sn. Efter B 1119.

neml. 2 drakar emot hvarandra.» Dybeck: »Ristningen finnes i en bergshäll norr om torpet Krusbacka på Skylstads egor».

Ristningen börjar 0,80 m. från marken. Ristningens höjd 1,72 m., största bredd 0,85 m. Hela ristningen är ovanligt väl bibehållen.

Inskrift:

× **suain** × **lit** × **rista** × **runaʀ** × **eftiʀ** × **þorbiarn** × **bruþur** × **sin** ×
5 10 15 20 25 30 35 40

Svæinn let rista runaʀ æftiʀ Þorbiorn, broður sinn.

»Sven lät rista runorna efter Torbjörn, sin broder.»

Till läsningen: Tydligt stunget är 19 **e**. Däremot icke stungna 7, 39 **i**. 24 **þ** är tydligt. — Aschaneus: 19—23 **iftir**, 24—31 **þurstain**, 34 **o**. — Hadorph o. Leitz: 19—23 **eftiʀ**, 24—31 **torbiarn**, 34 **u**. — Celsius: 7 **i**, 19 **e**, 24 **þ**, 34 **u**. — Dybeck: 7 **e**, 19 **e**, 24 **t**, 34 **u**. — Brate: 7 **i**, 19 **e**, 24 **þ**, 34 **u**.